

APROBAT

În sedința Biroului permanent al

Camerei Deputaților

la data de 17.06.2008

INFORMARE

privind

participarea la reuniunea Comisiei pentru cooperare și dezvoltare a Adunării Parlamentare a Francofoniei (APF)Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 521 din 13.06.2008

**Ottawa, Canada
22-24 aprilie 2008**

În perioada 22-24 aprilie 2008 a avut loc la Ottawa reuniunea Comisiei pentru cooperare și dezvoltare a Adunării Parlamentare a Francofoniei (APF).

La lucrări au participat parlamentari din Benin, Burkina Faso, Cambogia, Canada, Comunitatea Franceză din Belgia, Ciad, Congo, Franța, Gabon, Jura, Mali, Maroc, Niger, Ontario, Quebec, Republica Democratică Congo, România, Senegal, Siria, Val d'Aoste.

Din partea Camerei Deputaților a participat la reuniune domnul deputat Alexandru Ciocâlțeu.

În deschidere a luat cuvântul doamna Andrée Champagne, senator, președinta secțiunii canadiene la APF, care și-a exprimat bucuria de a găzdui reuniunea acestei comisii în capitala Canadei, relevând, totodată, necesitatea consolidării relațiilor în spațiul francofon.

Domnul Mahama Sawadogo (Burkina Faso), președintele comisiei APF pentru cooperare și dezvoltare a mulțumit pentru disponibilitatea organizării pentru a doua oară la Ottawa a reuniunii acestei comisii. Domnul președinte, a anunțat prezența la această reuniune a domnișoarei Marion Viau (Canada) din partea Parlamentului Francofon al Tinerilor (PFT), care a fost prezentă din partea secțiunii canadiene și la sesiunea PFT de la Libreville (iulie 2007).

Domnul deputat Alexandru Ciocâlțeu a salutat membrii comisiei, menționând că participă pentru prima dată la reuniunile Adunării Parlamentare a Francofoniei. Domnul deputat a subliniat necesitatea, pe lângă discuțiile de la lucrări, de a pune în aplicare un plan concret de ajutorare efectivă a țărilor africane.

Pe ordinea de zi a comisiei au figurat următoarele puncte:

- I. Proiecte de raport și de rezoluție prezentate și examinate:
 - Monitorizarea deciziilor de la Sommet-ul de la Ouagadougou: Contribuția Francofoniei în adoptarea unor strategii naționale de dezvoltare durabilă și formularea de politici naționale de gestionare a ecosistemelor și a resurselor naționale- raportor doamna Rose-Marie Losier-Cool (Canada)
 - Politicile migratoare- raportor domnul deputat Lahcen Daoudi (Maroc)

- Agricultură în spațiul francofon: comerțul și amenajarea teritoriului- co-raportor domnul Roberto Vicuéry (Val d'Aoste)
- Monitorizarea negocierilor comerciale internaționale din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului-co-raportori domnul Mahama Sawadogo (Burkina Faso) și André Riedl (Quebec)
- Evaluarea și punerea în aplicare a Convenției de la Cotonou: dezvoltarea țărilor francofone ACP-raportor domnul Jean-Pierre Dufau (Franța)

II. Chestiuni diverse

- Propuneri de întrebări pentru audierea domnului Abdou Diouf, secretarul general al OIF, la sesiunea APF de la Quebec (iulie 2008)
- Următoarea reuniune a comisiei – Quebec, iulie 2008

Monitorizarea deciziilor de la Sommet-ul de la Ouagadougou: Contribuția Francofoniei în adoptarea unor strategii naționale de dezvoltare durabilă și formularea de politici naționale de gestionare a ecosistemelor și a resurselor naționale- raportor doamna Rose-Marie Losier-Cool (Canada)

În urma deciziilor luate la Sommet-ul de la Ouagadougou din 2004, comisia pentru cooperare și dezvoltare analizează contribuția Francofoniei la adoptarea de strategii privind dezvoltarea durabilă și formularea de politici de gestionare a ecosistemelor și a resurselor naturale.

La sesiunea APF de la Libreville au fost prezentate date științifice ce revelau accelerarea încălzirii climatice și consecințele acestei. Secretarul general parlamentar, în acord cu Președintele secțiunii din Quebec, a propus ca tema de dezbateră generală la sesiunea de la Quebec să fie *Mediul și dezvoltarea societății*. În acest context, comisia pentru cooperare și dezvoltare trebuie să propună o rezoluție sau o declarație pe această temă. La Sommet-ul de la Quebec se vor decide liniile directoare pentru noua programare pe patru ani privind dezvoltarea, 2009-2012. În acest sens, comisia va face un bilanț parlamentar a celor patru ani care au trecut în domeniul dezvoltării durabile, dar, mai ales, și va propune idei pentru noi acțiuni.

Doamna raportor a subliniat mai multe aspecte care trebuie avute în vedere sau revizuite:

- În acțiunile concrete ale OIF privind dezvoltarea durabilă în spațiul francofon, țările beneficiare se confruntă cu bariera birocratiei;
- Institutul pentru energie și mediu al Francofoniei (IEMF) își dedică majoritatea activităților consolidării capacității cadrelor din instituțiilor țărilor francofone;
- IEMF are proiecte sau inițiative, dar din lipsă de fonduri nu poate acționa efectiv;

- Reorganizarea administrativă a OIF în 2006-2007 a determinat realizarea mai multor parteneriate și în favoarea femeilor și tinerilor;
- Cea mai mare parte a țărilor francofone dezvoltă strategii naționale și programe de dezvoltare durabilă, însoțite de măsuri fiscale și finanțări importante, fără legătură cu acțiunile comune realizate de Francofonie;
- Țările francofone în curs de dezvoltare beneficiază, de altfel, de ajutoare bilaterale sau multilaterale apreciabile acordate de organisme precum PNUD, USAID, Banca Mondială.

Doamna Fatima Dia Touré, director general al IEMF, a făcut o prezentare a institutului. IEMF este organ subsidiar al OIF, creat în 1988 după Sommet-ul de la Quebec (1987), cu sediul la Quebec, având 18 angajați. Obiectivele strategice sunt: contribuția la eforturile de reducere a sărăciei în cadrul unei strategii de dezvoltare durabilă; contribuția la integrarea țărilor în curs de dezvoltare și țărilor mai puțin avansate în economia mondială (IEMF derulează șase programe de activități în acest sens).

Provocările actuale legate de mediu constau în găsirea căilor și mijloacelor adecvate de acțiune, eliminarea factorilor de poluare, de pierdere a biodiversității, a celor care determină deșertificarea și deteriorarea resurselor naturale.

APF și IEMF pot colabora în cadrul programelor de informare și de formare privind convențiile internaționale legate de mediu, în acțiuni pe teren pentru a responsabiliza cetățenii, monitorizarea aplicării legislației mediului, integrarea acțiunilor de protejare și gestiune a mediului în bugetele și programele de dezvoltare ce vor fi adoptate.

Politicile migratoare- raportor domnul deputat Lahcen Daoudi (Maroc)

În acest proiect de raport sunt prezentate multiplele cauze care determină migrația, precizând că acest fenomen este natural, istoric, multidimensional și complex.

Împărțirea lumii în țări industrializate și non industrializate determină o ruptură ce continuă să se accentueze. Astfel 16% din populația mondială dispun de 80% din bogățiile mondiale. PNUD estima în 2005 că cele cinci sute de persoane cele mai bogate din lume au un venit mai mare decât cel al patru sute șaisprezece milioane din cei mai săraci.

Fenomenul migrației se estimează a crește în continuare, în ciuda diverselor metode de a bloca circulația transfrontalieră a persoanelor. În fața acestui blocaj brutal al migrației legale din partea țărilor industrializate, lipsit de o politică reală în acest sens, se intensifică migrația clandestină, uneori fiind singura cale de a scăpa de condiții socio-economice dramatice. Acest tip de migrație individuală, în cazul unor condiții de înrăutățire a situațiilor economice, se poate transforma în migrație colectivă.

Imigranții reprezintă între 5 și 12% din populația a 30 de țări industrializate, conform statisticii Comisiei mondiale pentru migrațiile internaționale.

Un aspect important al migrației este cel legat de exodul creierelor, situație gravă mai ales pentru țările africane. Acest tip de migrație nu este combătut sau respins de nici o țară industrializată, dimpotrivă, sunt bine primiți cei calificați. De exemplu, Ghana este o țară care finanțează formarea, iar mulți ghanezi emigrează în spațiul UE.

Migrația se face prin țări francofone precum Tunisia, Algeria, Maroc, Mauritania, Senegal etc. Este evidentă dificultatea controlării acestui flux. Autoritățile țărilor de tranzit fac eforturi pentru a opri tentativele de migrare ilegală pe teritoriul lor.

Statele Unite rămân prima țară de imigranți din lume. În 2005 erau 70.000 refugiați în SUA.

În Canada, 73% din populație cred că imigrația este pozitivă pentru țara lor. Există o împărțire a competențelor la nivelul provinciilor. Astfel, un acord dintre Canada și Quebec prin care este permis provinciei Quebec să-și fixeze propriile obiective și criterii de selectare a imigranților.

La nivelul Uniunii Europene, Comisia Europeană a elaborat un raport în care se precizează că în ianuarie 2006 numărul imigranților din țări terțe care locuiesc în UE este de 18,5 milioane, respectiv 3,8% din populația totală a Uniunii. Fiecare țară membră UE are propriile politici proprii în materie de migrație. De exemplu, Spania a acordat documente pentru 600.000 imigranți clandestini. De asemenea, acceptă primirea 12.000 lucrători sezonieri în agricultură. În general, migrația rămâne principalul factor de creștere demografică în UE.

Comisia pentru cooperare și dezvoltare a elaborat și adoptat un proiect de rezoluție pe tema migrației, luând la cunoștință și rezoluția Adunării Regionale Europa pe această temă, adoptată la Skopje (octombrie 2007), ce va fi pusă în discuție la sesiunea de la Quebec.

Agricultura în spațiul francofon: comerțul și amenajarea teritoriului- co-raportor domnul Roberto Vicuéry (Val d'Aoste)

Referitor la agricultură, politicile comerciale internaționale au fost realizate în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), instituție multilaterală a cărei obiectiv este de a asigura prosperitatea popoarelor prin favorizarea comerțului liber și echitabil. În obiectivele prevăzute de OMC pentru agricultură figurează angajamentele privind accesul la piețe, sprijinul intern și concurența la export, precum și alte chestiuni de importanță capitală economică și politică pentru țările membre.

A fost adoptat în cadrul OMC Acordul pentru agricultură. Ceea ce se reproșează mai ales măsurilor de prețuri interne sau de subvenționarea a producției de o anumită manieră este că, prin aceste măsuri, se încurajează supraproducția, ce elimină produsele importate de pe piață sau conduce la subvenționarea exporturilor și la practicarea dumping-ului pe piețele mondiale. În Acordul privind agricultura se prevede o flexibilitate limitată legată de subvențiile la export. Acest acord interzice subvențiile la export

pentru produsele agricole, în afară de cele specificate în liste de angajamente ale membrilor. Pe durata a șase ani de punere în aplicare, țările în curs de dezvoltare sunt autorizate, în anumite condiții, să recurgă la subvenționare pentru a reduce costurile de comercializare și de transport a produselor exportate.

La cea de-a 5-a Conferință ministerială a OMC (Cancun, 2003), membrii nu au ajuns la un acord privind negocierile în materie de agricultură, din lipsă de consens, important mai ales pentru agricultura europeană, primul importator și exportator pe plan mondial. Problema agriculturii a fost discutată din nou la Hong Kong (2005). Franța s-a opus oricărui acord care modifică Politica agricolă comună (PAC). În schimb, susține un acord care să conțină un pachet de măsuri de susținere a dezvoltării comerțului țărilor sărace, care să fie o extensie a programului european "Totul în afară de arme" destinat țărilor bogate.

La un an după Hong Kong, negocierile rămân blocate, negociatorii nu au reușit să progreseze spre un acord privind reformele comerciale destinate să promoveze dezvoltarea. În lipsa acestui acord, este necesar ca țările bogate să acționeze imediat pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să beneficieze și mai mult de comerț, prin aprobarea creării unui program de ajutor substanțial pentru comerț, propunând accesul țărilor în curs de dezvoltare fără taxe vamale pe piețele tuturor țărilor dezvoltate.

În data de 17 iulie 2007, Președintele pentru negocieri pe agricultură, Ambasadorul Crawford Falconer, a distribuit proiectul său revizuit de modalități privind formule de scădere a drepturilor și subvențiilor care afectează schimburile și dispozițiile conexe. Acest document relansează seria reuniunilor în care statele membre OMC să ajungă la un acord.

În concluzie, domnul raportor a menționat că provocările sunt majore pe tema agriculturii. Important este să fie corelate politicile naționale cu cele globale, să fie conștientizate consecințele pe plan mondial a unor decizii luate la nivel național sau regional.

Monitorizarea negocierilor comerciale internaționale din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului- co-raportori domnul Mahama Sawadogo (Burkina Faso) și André Riedl (Quebec)

Comisia APF pentru cooperare și dezvoltare efectuează, din 2004, o monitorizare constantă a negocierilor comerciale internaționale din cadrul Organizația Mondială a Comerțului (OMC). Studiul pe această temă a fost inițiat de secțiunile din Burkina Faso și Quebec.

Au fost organizate două seminare parlamentare regionale în colaborare APF-OMC, la Marrakech (2004) și Hanoi (2007). Multe din parlamentele din sud și-au exprimat dorința de a beneficia de astfel de seminare, astfel că următorul seminar regional va fi organizat în decembrie 2008 la Dakar (Senegal), în parteneriat cu Adunarea Națională din Senegal și OIF.

Reprezentanța permanentă a OIF la Geneva asigură sprijin delegațiilor francofone interesate de acest subiect.

În 2005 a fost adoptată *Rezoluția privind implicarea APF în negocierilor comerciale internaționale din cadrul OMC*. Prima participare a reprezentanților APF la reuniunile OMC a fost la Geneva (decembrie 2006).

Proiectul de raport elaborat permite evidențierea principalelor etape de evoluție a negocierilor comerciale internaționale de la crearea OMC, diversele inițiative parlamentare și rezultatele celei de-a V-a Conferințe parlamentare privind OMC. Cu ocazia Forumului Economic Mondial (Davos, ianuarie 2007), reprezentanții a treizeci de țări au cerut Directorului general al OMC relansare oficială a negocierilor. În februarie 2007 erau relansate negocierile în toate domeniile. În iunie 2007 Brazilia, SUA, India și Uniunea Europeană s-au reunit la Postdam, dar nu ajuns la un acord privind barierele tarifare și netaarifare în domeniul agricol. La 8 februarie 2008, cele două comitete de negociere a Ciclului Doha au distribuit proiecte revizuite cu ultimele poziții exprimate de guvernele ale țărilor membre OMC.

La sesiunea APF de la Quebec (iulie 2008) vor fi reluate dezbaterile pe acest subiect al negocierilor OMC, pentru a veghea ca rezultatele negocierilor comerciale să nu contravină celorlalte acorduri internaționale în sprijinul interesului populațiilor francofone pe care parlamentarii le reprezintă în cadrul APF.

În cadrul Comisiei au intervenit pe tema negocierilor OMC domnul *Laurent Cardinal, Directorul pentru politici comerciale, Ministerul dezvoltării economice, al inovației și exportului (Quebec)* și domnul *Gilles Gauthier, Director general pentru politici comerciale multilaterale, Ministerul Afacerilor Externe și Comerț Internațional (Canada)*.

Domnul Laurent Cardinal a prezentat monitorizarea negocierilor din cadrul OMC din perspectiva Quebec-ului, relevând că principala miză pentru Quebec este agricultura. Canada este printre singurele țări pe plan mondial care au pus în aplicare un sistem de gestiune a ofertei, bazat pe ansamblul reglementărilor guvernamentale mai mult decât pe intervențiile financiare directe pentru a asigura producătorilor veniturile adecvate. Parlamentarii, reprezentanți ai poporului, joacă un rol esențial în dezvoltarea politicilor atât la nivel intern cât și în relațiile internaționale.

Domnul Gilles Gauthier a făcut o prezentare a negocierilor din Ciclul Doha, subliniind că dimensiunea dezvoltare cuprinde provocări majore: agricultura, accesul pe piața a bunurilor și serviciilor, ameliorarea procedurilor vamale.

În cadrul Ciclului Doha, țările în curs de dezvoltare au un rol central în formularea principiilor de bază ce vor constitui acordul. Odată cu acest rol important cresc și responsabilitățile. Canada este un participant important în comerțul agro-alimentar mondial, în 2007 importurile sale au depășit 25 miliarde dolari. Creșterea și prosperitatea sectorului agricol canadian depind de angajamentul activ la nivel internațional. În viziunea canadiană o reducere sensibilă a barierele tarifare reprezintă un mod excelent de a ameliora competitivitatea și crearea unor legături prospere. Negocierile de la Doha sunt însoțite de două inițiative independente pentru a pregăti mai bine țările în curs de dezvoltare să profite de liberalizarea comerțului. Canada colaborează cu membri ai OMC pentru concretizarea acestor inițiative.

Prima, inițiativa privind Ajutorul pentru comerț, încearcă să prezinte un cadru vast de constrângeri privind oferta cu care se confruntă numeroase țări în curs de dezvoltare. A fost creat un grup de lucru, care colaborează cu principalele bănci regionale de dezvoltare, pentru a pune în aplicare inițiative concrete în acest domeniu.

A doua inițiativă privește consolidarea noului Cadru integrat având ca mandat ajutorul țărilor mai puțin avansate de a se integra în sistemul comercial multilateral pentru a avea profit. Declarația ministerială de la Hong Kong a fost de acord cu mandatul acestui grup de lucru. Ambasadorul din Canada pe lângă OMC a asigurat președinția grupului de lucru. Canada a anunțat intenția de a acorda 19,2 milioane dolari canadieni pe cinci ani pentru aplicarea inițiativei.

În prezent se fac eforturi la Geneva pentru a încheia acordurile Ciclului Doha. În cazul în care se va ajunge la un acord va avea loc o reuniunea a miniștrilor comerțului pentru a decide modalitățile de pregătire a listei de angajamente pentru agricultură, accesul pe piață, concesiunile tarifare, comerțul serviciilor și vizarea unei concluzii până la sfârșitul anului.

A fost elaborat un proiect de rezoluție privind negocierile comerciale multilaterale din cadrul OMC, care va fi dezbătut la sesiune APF de la Quebec, în favoarea ajungerii la un acord pe cele mai importante subiecte din cadrul Ciclului Doha, mai ales agricultura, astfel încât țările în curs de dezvoltare să obțină avantaje economice durabile.

Evaluarea și punerea în aplicare a Convenției de la Cotonou: incidente privind dezvoltarea țărilor francofone ACP-raportor Jean-Pierre Dufau (Franța)

Convenția de la Cotonou, semnată în iunie 2000 marchează o ruptură în istoria parteneriatului dintre Uniunea Europeană și cele șaptezeci de țări ACP (Asia, Pacific, Caraibe), reconsiderând dispozitivul de preferințe comerciale nereziproce instaurate prin convențiile precedente de la Yaoundé și, ulterior, Lomé, și care constituiau specificitatea acestui parteneriat unic în lume între două grupuri de state care reprezintă jumătate din planetă. De inspirație liberală, Convenția de la Cotonou prevede înlocuirea preferințelor comerciale printr-o evoluție spre liberul schimb, care ar trebui să se realizeze în două etape. Prima dată țările ACP erau îndemnate să se regrupeze în două sub-ansambluri regionale (patru în zona în Africa, una în Caraibe și una în Asia-Pacific), și să se constituie în zone vamale.

Textul Convenției prevede apoi încheierea de acorduri de liber schimb (numite Acorduri de Parteneriat Economic- APE) între UE și fiecare din aceste sub-ansambluri separat. Aceste noi acorduri trebuiau să intre în vigoare pe 1 ianuarie 2008, până în 2020. S-a ridicat problema, într-un raport al comisiei APF pentru cooperare și dezvoltare, că această concurență între țările ACP și țările UE va afecta economiile acestor țări, deja fragile. S-a insistat și pe caracterul dezechilibrat al negocierilor pentru semnarea acordurilor, Comisia Europeană încercând să impună condiții într-o manieră unilaterală. Având în vedere că nu s-au încheiat negocierile, relațiile UE-ACP se îndreaptă spre impas. Față de blocajele constatate, UE a încercat să reacționeze, tardiv, în

două moduri: prin decizia (octombrie 2007) de a disocia conținutul acordurilor, respectiv acordul pentru schimbul de bunuri până la 31 decembrie 2007 și restul aspectelor în 2008 și prin aplicarea strategiei de a avea negocieri țintă cu Ghana, Coasta de Fildeș în Africa de Vest, Gabon în Africa Centrală). Aceste tentative au eșuat. Punctul de ruptură s-a produs la Cel de-al Doilea Sommet Euro-Africa de la Lisabona (8-9 decembrie 2007), unde președintele senegalez, în absența concesiilor din partea delegației Uniunii Europene, a anunțat refuzul țării sale de a semna un acord de parteneriat strategic, urmat de președintele Africii de Sud și de alți șefi de state africane. Și delegațiile din cadrul UE aveau viziuni diferite pe acest subiect. Amânate până în februarie 2008 discuțiile nu au mai avut loc până în prezent.

La sesiunea de la Quebec pe baza proiectului de raport va fi prezentat un proiect de rezoluție pe această temă. Domnul raportor Jean Pierre Duffau a propus, de asemenea ca semn de implicare a APF în reușita acestui parteneriat, să se creeze o delegație APF, la un nivel stabilit ulterior de Biroul APF, care să aibă întâlniri cu responsabilii Comisiei europene implicați în negocieri, pentru a putea împărtăși îngrijorările APF și afla observațiile acestora.

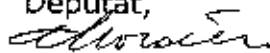
II. Chestiuni diverse

Cu privire la adresarea unei întrebări din partea comisiei a domnului Abdou Diouf, secretarul general al OIF, în cadrul sesiunii de la Quebec, s-a decis ca proiecte de întrebări să fie transmise secretariatului comisiei până la sesiunea APF din iulie.

Domnul președinte Sawadogo a anunțat că domnul Serge Pelletier, secretarul Comisiei pentru cooperare și dezvoltare, va fi înlocuit de domnul Bachir Dieye.

Au fost adresate mulțumiri secțiunii canadiene pentru organizarea comisiei la Ottawa, precum și personalului administrativ care s-a ocupat de excelenta derulare a acțiunilor pe întreaga perioadă a reuniunii.

Viitoarea reuniune a comisiei pentru cooperare și dezvoltare va avea loc la Quebec, Canada (iulie 2008).

Deputat,

Alexandru Ciocâlțeu